

Rozprávali sme a trošku aj opisovali – minuloroční piataci

Ranná prechádzka

Slniečko príjemne hrialo. Deň ako stvorený na prechádzku v parku s mojím psom Benym. Je čierny huňatý a má biele labky.

Všetko krásne kvitlo a voňalo. V parku bolo plno ľudí. Deti sa hrali na ihrisku, rodičia popíjali kávu v kaviarni. Beny pobehoval a váľal sa v tráve. Za to, že poslúchal, dostal aj kostičku. Veľmi rád aportoval. Hodila som mu loptičku. Prvýkrát, druhýkrát... Tretíkrát som ju hodila veľmi vysoko. Zostala v korune stromu. Ani ja, ani Beny sme ju nevedeli dočiahnuť. V korune stromu sa prechádzala mačka. Beny zaštekal a labkami ju začal prosiť, aby mu loptu zhodila. A naozaj. Mačka loptičku zhodila. Zoskočila zo stromu a Beny jej loptičku posunul ňufákom. Mačka mu ju labkou vrátila späť.

Bolo to veľmi milé ako sa skamarátili pes a mačka.

Simona Václavová, 5.A

Karneval

Snád' aj tento rok budeme mať karneval. O maske som premýšľal už dlhšie. Teším sa ako malý chlapec.

Jedného dňa sa ozval školský rozhlas a riaditeľ oznámil dátum karnevalu. Všetci sme sa tešili ako bábätko. V triede nastalo rušno ako na trhovisku. Spolužiáci rozprávali jeden cez druhého, akú masku budú mať.

Konečne nastal vytúžený karnevalový deň. Po príchode do školy sme sa začali obliekať do masiek. Kovbojskú masku nemal nikto. Moje kovbojské oblečenie pozostávalo s hnedých strapcovitých nohavíc, bielej košele ako na svadbu s červenou šatkou, hnedých čižiem s ostrohami a hnedého klobúka ako drevo.

Prišla triedna a odvieďla triedu do telocvične. Už zďaleka sme počuli hudbu. Žiaci z iných tried prezlečení do rôznych kostýmov ako Batman, Rytier, Babie a tak ďalej, tancovali a súťažili. Učitelia dávali pozor na priebeh súťaží, aby sme nelietali ako zmyslov zbavení a dodržiavali školský poriadok. Prvé miesto v tombole som vyhral ja.

Domov som sa ledva dotackal. Unavený ako by som celý deň pracoval, vyšťavený ako citrón som padol do postele. Zážitky z karnevalu som všetkým porozprával. Hádám aj na budúci rok prebehne karneval ako po masle.

Martin Jurík, 5. A

Moje narodeniny

Na moje minuloročné narodeniny som dostala dve zlaté rybky – Zlatku a Slivku a k tomu guľaté akvárium.

Keďže som sa dobre učila, tak na terajšie narodeniny rodičia usúdili, že dostanem mačiatko. A aj som dostala. Je to modrá britská mačka. Sfarbená je došeda. Volá sa Triss.

Keď Triss vyrástla, našla gauč a pri gauči našla stôl s rybičkami. Chvíľu sa iba na ne pozerala. Keďže ja som musela chodiť do školy, Triss bola sama doma. Zistila, že sa dá Slivka vybrať z akvária. Bolo mi za Slivkou smutno.

Aby mi neumrela aj Zlatka, kúpila som si akvárium s vrchnákom. Kúpila som si aj Slivku č.2.

Nina Šípková, 5. C

Veľká noc

Jedného dňa, keď som sa zobudil, mi tato priniesol do izby šibák. Hneď mi prišlo na um, čo je dnes za deň. Naraňajkoval a obliekol som sa.

Mal som oblečené sivé tričko, modré nohavice, oranžovú bundu a obuté čierne tenisky. Môj tato zasa mal modré tričko, sivé tepláky, čiernu mikinu a obuté biele topánky.

Zobrali sme šibáky a išli šibať babky a tety. Nasadli sme do auta a vyrazili. Prvé babky a druhé tety. Zaklopali sme a vyliali sme na ne plné vedrá vody a vyšibali. Všetky boli mokré ako zmoknuté kurča. Dostali sme kraslice a bol aj baranček. Kraslice mali pestrofarebné vzory, ale najviac sa mi páčila kraslica s namaľovaným barančekom a šibákmi. Dostal som veľmi veľa sladkostí. A bolo ich tak veľa, že vydržali až dva týždne.

Bol to veľmi krásny deň a teším sa na budúci rok.

Tomáš Uhrík, 5. A

U susedov je nový obyvateľ

Každý deň som videl susedov, že niekde stále chodia. Bolo mi to podozrivé. A vždy prichádzali s fotkou.

Jedného dňa som ich zazrel, že vstupujú do Zoopredaja. Vrtalo mi to hlavou ako vrtačka, ale hneď som na to zabudol. Na ďalší deň ich kroky viedli tým smerom ako včera. Nedalo mi to, a začal som ich sledovať ako špión. Zabočili do uličky a už som vedel, že si chcú kúpiť zvieratko. Z obchodu odchádzali s klieťkou a krabicou, v ktorej niečo šramotilo. V noci som počul niekoho rozprávať. U nás v byte bolo ticho ako na pohrebe a zas som zaspal. Ráno i poobede som počul ten istý zvuk ako v noci. Suseda vychádzala z dverí ich bytu a vtedy som sa jej spýtal: „Kto to u vás rozprával v noci?“ Suseda odpovedala: „Kúpili sme si papagája s červeno-biello-modrým perím, krátkymi tenkými nôžkami a veľkými žltými zahnutým zobákom.“

Odvtedy viem, že susedia nemajú pustené rádio, ale sa s nimi rozpráva papagáj. Susedia mi dovolili každú sobotu chodiť za ním.

Martin Jurík, 5. A

Prečo náš kanárik nemá rád narodeninové oslavy

Náš kanárik Pepi neznáša narodeninové oslavy, keď sa stretne viac ľudí. Pri každej oslave začne vrieskať a schovávať sa za svoje zrkadielko.

Tak ako každý rok sme usporiadali moju narodeninovú oslavu. Prišli len naši blízki príbuzní. Teraz sa k nám pridali ešte náš nový kanárik Pepi. Po celom tele sa mu vyníma žlté-zelené perie. Miluje škrabkanie za krkom. Pepi sa rýchlo učí. Naučil sa vyskočiť mi na prst a hýbať ako sa hýbem ja.

Presne o dvanástu sa do nášho domu vhrnuli všetci príbuzní. Po gratuláciách nasledoval obed - slepačia polievka, sviečková omáčka a zákusok. Keď sme boli najedení, predstavila som Pepiho. Videla som, že Pepi nie je v svojej koži, stále vrieskal a celý sa triasol. Dospelí sa presunuli do obývačky a začali si hovoriť vtipy. Povedala som mame, že Pepi nie je v poriadku, no ona len mykla plecami a povedala, aby som klietku zakryla plachtou. Zrazu tato zavolať, aby som išla sfukovať sviečky. Teta sa ponúkla, že odnesie tortu. To však nemala robiť. Pri nesení torty sa potkla a podpálila plachtu na klietke. Pepi začal splašene lietať po klietke, mama kričala, aby to niekto uhasil a ja som pribehla, otvorila klietku a nastavila prst. Pepi to hneď pochopil, prešiel mi naň tým sa zachránil. Menší požiar sme ľahko uhasili, len tetu bolelo trochu koleno. Ujo povedal, že ten vták je múdry ako opica, na čom sme sa všetci smiali.

Odvtedy Pepi nemá rád narodeninové oslavy a všetky torty so sviečkami.

Lovec rýb

Ani naše rybičky to nemajú ľahké. Ak nedáme na akvárium poklop, naša mačka Mia by ich zožrala.

Pred tromi rokmi sme si zaobstarali mačiatko Miu. Pri ladnom behu sa jej leskne šedo-čierna srst' a oči zelené ako tráva žiaria, keď uvidia maškrtu. Hneď prvý deň si všimla našich dvanásť rybičiek, šesť závojnatočiek a šesť neónok. Poklop na akvárium sme nepoužívali, bol hneď vedľa. Mia si namočila labku do studenej vody a zahňala sa ňou po rybách. Trochu sa zľakla, ale nevzdala sa. Všetky ryby sa premiestnili na druhú stranu akvária. V tej chvíli som prišla a uvidela čo Miuška robí. Siahla som po poklope, vytiahla Miinu labku z akvária a nasadila ho. Lenže na druhý deň som zistila, že naša Mia nezabúda. Pazúrmi dokázala zhodiť sklenený poklop a rozbiť ho. Tak sa zľakla, že skoro skočila na sklo. Našťastie Mie a rybám sa nič nestalo, len my sme museli dať akvárium vyššie a kúpiť plastový poklop.

Miu odvtedy ani nenapadne priblížiť sa k našim rybám.

Emília Zámečníková, 5. A